

med Halvdelen, saa tror jeg endvidere at burde udtale, at den høitærede Minister ogsaa heri har ramt Manges Ønske. Det er jo ret naturligt, i alt Fald for dem, der praktisk have med Kommunerforhold at gjøre, at anstille Betragtninger over de uhyre Udgifter, som paaføres Kommunerne og derigennem Kommunerne's Behoere ved den overhaandtagende Driftsældighed, som ikke blot viser sin Virkning i aandelig og legemlig Nedbrydelse og Odelæggelse, men ogsaa deri, at de Driftsældige blive saa økonomisk ødelagte, at de falde Fattigvæsenet til Byrde. Sygdom og Fattigdom er Enden paa Misbrug af Brændevin, og Tanken at hjælpe Kommunerne ligger derfor nær, men hvor nær den end ligger, maa man være den høitærede Minister taknemlig for, at han har bragt den frem i en Form, der forhaabentlig kan realiseres, nemlig at hvide Kommunerne Bidrag til Dækning af de mange Udgifter, som forarsages ved den tillagende Brændevinsdriften.

Seg skal blot gjøre et Par Bemærkninger af mere formel Karakter. At en Del af Bidraget bør tilfalde Kommunen, er jeg i det Mindste overbevist om, er rigtigt. Jeg er nødsaget til i den Henseende at vise hen til et andet Lovforslag, som er forelagt dette Æhing, fordi det er bragt i Forbindelse sammen med det foreliggende, jeg tænker paa Forslaget om Sygekasserne. Der er i Motiverne til dette henvisst til nærværende Forslag, og jeg er derfor nødsaget til at gjøre et Par Bemærkninger i den Anledning. Jeg tror, at der er saa meget mere Anledning til at gjøre disse Bemærkninger, som jeg som Medlem af Sygekasseudvalget i Fjor havde Leilighed til som Mindretal at fremhæve Nødvendigheden og Ønskeligheden af, at Staten som Kommunerne til Hjælp, naar Sygekasseforholdene virkelig skal gennemføres paa heldbringende Maade. Det vil være de Herrens bekendt, at den Kommission, som var nedsat i Anledning af Forslaget om Sygekasserne, mente, at der af Statskassen burde hvide Bidrag til Sygekasserne i Forhold til Medlemsantallet. Regjeringsforslaget i Fjor gik ud paa, at Statskassen de to første Aar skulde hvide hele Bidraget, men derefter skulde det successivt falde Kommunerne til Last. Det blev fra Mindretallets Side gjort gjældende, at det ikke kunde gaa ind paa dette Forslag, at det ikke kunde lægge disse Byrder paa Kommunerne under de Forhold, som bestod i Dieblisset. Det vilde have til Følge, at naar vi se Sagen fra Sygekassernes Standpunkt, Kommunerne ville tilbaagetage de Bidrag, som de mange Steder hvide som Hjælp til Sygekasserne. Det synes næsten at være

en Selvsølge, at naar Kommuner, som frivillig hvide Bidrag til Sygekasserne, hvad der finder Sted paa Landet, skulle forpligtes til at hjælpe uden Bistand fra Statens Side, de da ville inddrage det frivillige Bidrag. Det vil endvidere have til Følge, at en Del — om ikke alle — af de saakaldte Vresmedlemmer, der ved frivillige Gaver støtte Sygekasserne, ville trække sig tilbage fra at hvide Bidrag; deres Tal vil i alt Fald begrændses i en ikke ringe Grad, naar de blive satte i Stat for at hjælpe Kommunerne gennemtvungne Bidrag. Men endelig vil der og bør der fra Sygekassernes Side, naar de for Alvor skulle virke, stilles temmelig vidtgaaende Fordringer til Kommunerne. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa her, det kommer vi jo til, naar Lovforslaget om Sygekasserne kommer til at foreligge. Alle disse Grunde bevirke, at Sygekasserne ikke med nogen Tilfredsstillelse kunne se paa, at de skulle have Bidrag fra Kommunerne, idet de almindeligvis kunne vente snarere at lide Tab end at vinde Fordel derved. Hertil er der nu taget Hensyn i det foreliggende Forslag. Naar imidlertid Kommunerne saae et saa betydeligt Bidrag, som her er Tale om, ville de være i Stand til rigeligt at hvide det Bidrag, der er nævnt i Sygekasselovforslaget. Jeg vil imidlertid bemærke, at der er visse Betænkeligheder hos mig ved den her foreslaede Ordning. Skulde man have fulgt, hvad jeg ønsker, havde man ikke sat Brændevinsstatens Forhold sammen med Skatten. Det er ikke fordi jeg ikke sympathiserer med Forslaget om at lægge Skat paa bairskt Öl; jeg synes tværtimod, at det høitligen eger sig dertil og fortjener at bestattes; men der kan være forskellige Meninger om, hvorledes dette Forhold skal ordnes. Ifjondt jeg ikke i Dieblisset har nogen Bemærkning at gjøre til den Ordning, som den høitærede Minister her har foreslaet. Der kan ogsaa være forskellige Meninger om Afgiftens Størrelse. Den var forrige Gang, hvis jeg ikke huster feil, foreslaet til 2 Kroner pr. Tønne, denne Gang er den foreslaet til 7 Kroner pr. Tønne, hvad der vist theoretisk er fuldstændig rigtigt; thi hvis jeg ikke huster feil, er der væsentlig taget Hensyn til den Afhold, som findes i Ællet, idet man har villet bestatte Afholden i Ællet lige saa høit som den, der findes i Brændevin eller Spiritus. Det kan være fuldstændig theoretisk rigtigt, men der kan være Bænskeligheder til Stede derved, og der fremkommer i alt Fald en Bænskelighed, som ikke er saa ganske let at overvinde. Naar vi tage Skatten sammen med Brændevinsstaten, bliver det Overflud,